

Szentendrei Református Hírlevél - megjelenik negyedévente www.szre.hu

Karácsonyi emlékek, gondolatok

Talán megbocsátja a kedves Olvasó, hogy nem szeretnék elméleti tanítást írni a karácsony teológiájáról, csak egyszerűen szeretném megosztani a gyülekezettel, mint lelki családommal néhány személyes karácsonyi élményemet.

Életem legelső emléke is ehhez a nagy ünnephez fűződik. - "Jönnek az angyalok" - Ezzel a várakozással voltam tele. Három éves múltam. Testvéremmel csak vártunk és vártunk. Végre megszólalt a karácsonyi csengő. Édesanyám kézen fogva vezetett minket, Dani öcsémmel, a parókia nagy szobájába. Végre föltárult az ajtó. Csillogó karácsonyfa. Alatta ült a mindig örömet jelentő nagy baba - és én csak néztem, néztem, míg végre meg tudtam szólalni: "De hol vannak az angyalok?" - a teljes csalódás maradt meg bennem... És elkezdtem sírni... Karácsonyfa, baba, képeskönyv, mit jelent ez nekem, mikor az angyalokra vártam. Csak néztem az ablakok felé. Hátha... Hátha mégis meglátom... - Nem vettem észre, hogy mellett állnak az angyalok, az én drága édesapám és diakonisszából papnévá lett édesanyám.

Egy másik karácsonyi történet, de ez örömtelibb. Nem is karácsony napjához kötődik, mégis az lett az én nagy karácsonyom. - Konfirmációra készülő serdülő kislány voltam, tele kérdésekkel, fel nem oldott feszültségekkel. - "Nem gondold, hogy nekünk is van bűnünk?" - kérdezte az egyik barátnőm. Nem feleltem semmit, de a kérdés elkezdett bennem gyökeret verni. Egyre többet foglalkoztatott, míg eljutottam oda, hogy bizony van bűnöm. Eddig ez eszembe sem jutott, most meg úton-útfélen szembesülnöm kell vele, hogy hol cselekedettel, hol gondolattal, hol mulasztással bünt követek el. És hiába küszködöm ellene, már megint történt valami rossz, amit nem is akartam. Aztán konfirmációi órákon, istentiszteleteken, majd egy ifjúsági konferencián egyre jobban szembesültem önmagammal. Hallottam az üdvösség és kárhozat kérdéséről, és rájöttem, hogy én is kárhozatra méltó bűnös vagyok. De mit tegyek? Elkezdtem olvasni a Bibliát, abból is a Lukács evangéliumát. És ott mit olvastam? "*Ne féljétek, mert íme hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme léssen: Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus*" Ez a karácsonyi ige felragyogott nékem, mint a betlehemi csillag és elvezetett Jézushoz. Van Megtartóm! Igaz, hogy bűnös vagyok, és Isten elé kell egyszer állnom, de van, aki megtart: és ez Jézus. Ez lett az én nagy örömöm, felszabadulásom, nagy karácsonyom.

Akkor értettem meg, hogy Jézus értem is, nékem is megszületett. Aztán egyre többet ismertem meg Jézusból. A Megtartóban megismertem a Megváltót, aki az életét adta értem is. A mindig velem levő jó Barátot. A Tanítómát, aki nem megbuktat, de újra kezdi a tanítást. Megismertem a Közbenjárómát, aki értem is imádkozik. Ez a felfedezés, öröm ma is tart és várom, hogy egyszer majd elém jön, és átvisz az Ó mennyei birodalmába, ahol - gondolom - már nekem is készíti a helyet. A harmadik nagy karácsonyom már különleges családi esemény volt. Nagyon vágytam a három gyermek után még egy negyedikre is, (no meg egy ötödikre is). Tél volt, hullt a hó, nem is hullt, de egyenesen szakadt. A karácsonyfa már feldíszítve, elrejtve, az ételek, sütemények a kamarában készen várták az ünnepet. A negyedik gyereke meg úgy gondolta, ő is ott szeretne lenni a karácsonyfa alatt. Úgy látszik, fentről is úgy időzítették, hogy legyen nekünk a mennyei Gyermekek születése napján egy kicsiny Juditunk. Így lett öröm, dupla öröm. Ettől kezdve karácsonyra mindig két tortát kértek tőlem a gyerekek: - egyet az Úr Jézusnak, egyet meg Juditnak.

Ó, a sok szép gyülekezeti karácsony! Egyik hideg templomból ki, a másodikba, harmadikba be, mindenütt boldog arcok, régen látott emberek ültek a padokban, akik ha félelmükben egész évben nem is mertek eljönni a templomba, de karácsonyt nem lehetett kihagyni. Jézusnak örülni kellett. És zengett az ének. Fel nőttek, gyerekek együtt mondták boldogan: "*Dicsőség mennyben az Istennek.*" És szétáradt a mennyei békesség a gyülekezet lelkén. - Egy ilyen felszabadult óra, a karácsonyi örömhír Isten szeretetéről, a titokzatos úrvacsorai együttlét Jézussal a bűnbocsánat megtisztító örömeiben átmelegítette a didergő lelkeket, világosságot gyújtott a sötét éjszakában.

Ma már minden karácsonyba beragyog a régi karácsonyok fénye, és megtöltődik új fényekkel. - Amit minden istentiszteleten átélek, - átélünk, - az karácsonykor felfokozódik: "*Itt van Isten köztünk, jertek őt imádni, hódolattal eléállni*". Ennek a várásával, reménységével készülök, készülünk, mint nagy család, mint gyülekezet, mint Isten népe, a ránk köszöntő karácsonyra.

Mert "*itt van Isten köztünk, Ő kit éjjel-nappal angylasereg áld s magasztal.*" "*Dicsérjétek az Urat. Magasztaljátok az Urat, mert jó, mert örökkévaló az ő kegyelme*" (Zsolt 106, 1) Áldott ünnepet kívánok minden-kinek, szeretettel:

Timár Pálné ny. lp.

Karácsonyi ünnepi rendünk:

Adventi bűnbánati esték:	dec. 17-21. este 6 órákor
Gyermekek karácsonya:	dec. 21. péntek du. 6 ó
December 23. vasárnap:	de. 8 és 10 ó. istentisztelet
Gyülekezeti karácsonyest:	dec. 24. du. 5 órákor

KARÁCSONY I. nap

de. 8 és 10 ó. Ünnepi istentisztelet úrvacsorával (utóbbi különkelyhes)
du. 6 órákor: legátus, úrvacsora

KARÁCSONY II. nap

de. 10 ó. Ünnepi istentisztelet úrvacsorával

Dec. 30. vasárnap

de. 8 és 10 ó. istentisztelet

Óév utolsó alkalm:

dec. 31. du. 6 órákor

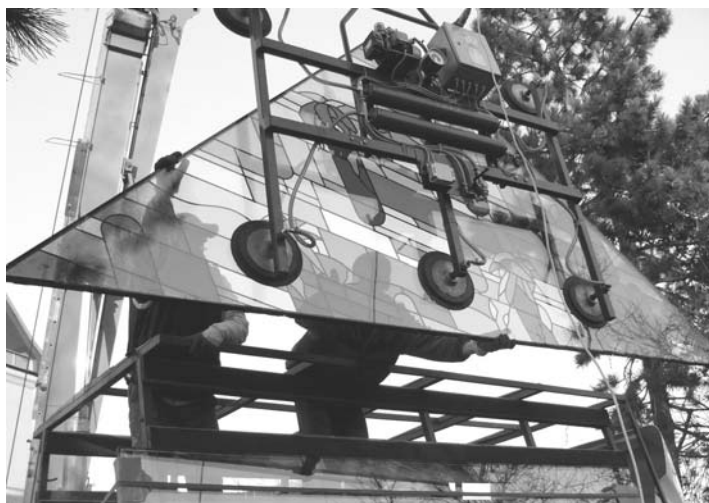
Újév első alkalm:

jan. 1. de. 10 órákor

Újabb hírek az építkezéseinkről

Épp lapzárta előtt került sor a régen várt eseményre: daruval beemelték a gimnázium tetőterében szerkezetkész megépült, 480 személyes kápolna város felé néző üvegfalát. Az üvegfal felső, háromszög alakú része színes üvegmozaik, amit Deim Pál Kossuth díjas festőművész tervezett. Ezzel már zárt tér alakul ki a tetőtérben, ami fontos a további hőveszteség elkerüléséhez, de használatbavételére csak a hátralévő belső építési és szerelési munkák elvégzése után kerülhet sor, amihez további kb. 35-40 millió forintba lenne szükség.

Amint arról beszámoltunk, egyházközségünk EU-s forrásra pályázott, hogy felépíthessük a gimnázium tornatermét. Az eredmény a napokban vált ismertté. A közép-magyarországi iskolák korszerűsítésére kiírt pályázatra 165-en adtak be pályázatot, és abból 14-en nyertek összesen 24 milliárd forintot. Mi sajnos nem voltunk a nyertesek között, mint ahogyan egyetlen egyházi iskola sem. Nemrég kiírták azonban ugyanennek a pályázatnak a második fordulóját, amelyen már közel 8 milliárd forint támogatást osztanak szét: természetesen indulunk. Bizakodásra ad okot, hogy csak néhány ponttal maradtunk le az értékelésnél a nyertes pályázatok mögött. Ez a lemaradás sem elsősorban a beadott pályázat színvonalán múlott, hanem azon, hogy külön pontokat kaphattak azok, akik hátrányos helyzetű, roma, ill. sajátos nevelési igényű gyermekekkel foglalkoznak. Az újabb pályázatot január végéig kell beadni, és csak a tavasz végén tudhatjuk meg az eredményt. Ez egyben azt is jelenti, hogy az önrészhez addig még tartalékolnunk kell az összes megtakarított pénzünket, és így várunk kell arra, mikor kezdhetünk a templom renoválásába, a gyülekezeti terem átépítésébe (ablakok nyitása, fűtés korszerűsítése), és mikor folytathatjuk a gimnázium kápolnájának építését.

Az színes üveglak beemelése

A templom renoválásához azonban jövő nyáron lehetőleg mindeképpen hozzá szeretnénk kezdeni. Ehhez az elmúlt hetekben végre, több mint egy év után, megkaptuk a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal engedélyét és előírásait, hogy miket kell átterveztetni a beadott felújítási terveinken. A közeljövőben sor kerül a terv módosítására, és mivel feltétlenül meg kell oldani a kertben a vízelvezetést, ezért elkezdjük a kert áttervezését is. A végleges tervek birtokában tudunk árajánlatokat kérni a kivitelezésre. A tornaterem-pályázat eredményének és a templomrenoválás árának ismeretében, tehát jövő május táján már ütemezni tudjuk építkezéseinket. A templom belső festését és vakolatát a talajmozgások miatt sajnos évente javítani kell. Ez az idén elmaradt, így jövőre még akkor is sort kell kerítenünk rá, ha a külső felújításhoz nem is tudnánk hozzáfogni, mert egyre több belül a repedés és a lehullott vakolat.

A tervezett renoválás azonban ezúttal magában foglalja az alapok járszint alatti betonkoszorúval való megerősítését is, ami várhatólag nagyon komoly költség ugyan, de ha elkészül, meglesz a reményünk, hogy a jövőben kevésbé fog repedezni az 1748-ban épült, nagyon szeretetett templomunk.

Sikolya Zsolt
gondnok

Alakul az imaterem üvegfala

Istentiszteleti és egyéb alkalmaink

Gyülekezeti istentisztelet: vasárnap de. 8 és 10 óraker

Gyermek-istentisztelet (és megőrzés 3 éves kortól):
vasárnap de. 10 óraker

Bibliaóra: hó első kedde este 8 óraker

Asszonykör: hó első péntek du. 5 óraker

Baba-mama kör: kéthetente, hó 1. és 3. péntek de. 9-11 óraker

Középkolás bibliakör: péntek du. 1/2 7 óraker

Felnőtt konfirmációi óra: megbeszélés szerint

Konfirmációi óra I. éveseknek: kedde du. 3 óraker

II. éveseknek : kedde du. 4. óraker

Énekkari próba: vasárnap de. 9 óraker

Ref. Gimnazisták áhítata: hétfőn reggel 8 és 9 óraker
a templomban

Úrvacsorai bűnbánati alkalmak: karácsony és húsvét előtt egész

héten, többi ünnep előtt szerdától péntekig este 7 óraker

Adventi hangversenyek: a négy adventi vasárnapon
de. 11 óraker

Hittanórák: központi iskolák 3-5.oszt.: csütörtök 3 óraker,
1-2.oszt.: csüt. 4 óraker

Barcsay Iskolában: kedde du. 2-kor,

Izbégi Iskolában: szerdán du. 4-kor

Minden hónap utolsó vasárnapján fél 12-kor ref. istentisztelet van
a **pillisszentlászlói** rk. kápolnában

**"Magasztalja az én
lelkem az Urat!"**

(Lk. 1,46)

1 %-ok feletti rendelkezés

Sokan lesznek, akik a következő számunk megjelenéséig beadják személyijövedelemadó-bevallásukat, ezért már most felhívjuk a figyelmet, hogy aki személyi jövedelemadót fizet, rendelkezhet annak kétszer 1 százaléka felől. Az egyik egy százalékkal a Magyarországi Református Egyházat támogathatjuk: ehhez a rendelkező lapon a 0066 technikai számot kell feltüntetni. A másik egy százalékkal jótékony célú alapítványokat, közhasznú szervezeteket segíthetünk, itt a hívek figyelmébe ajánljuk az Alapítvány a Szentendrei Református Gimnáziumért és Kollégiumért támogatásának lehetőségét: ehhez a lap megfelelő rovatába a 19179337-1-13 adószámot kell beírni.

Az elmúlt év során gimnáziumi Alapítványunk javára 2 647 326 forint felajánlás érkezett, amit a gimnázium tetőtéri kápolnájának üvegfalához használtunk fel. Köszönjük a támogatókat.

Énektanulás

2008 januárjától a gyülekezeti énektanulás szokását szeretnénk meghonosítani. A 10 órás istentisztelet előtt, háromnegyed 10-től énekarunk vagy az orgonista vezetésével sorra vesszük ismert és kevésbé ismert énekeinket, hogy gyülekezetünkben az éneklési kedvet és bátorságot megnöveljük. A teli szívvel és felszabadultan éneklő gyülekezet nemcsak a szívet és fület gyönyörködteti, hanem az istentisztelet hitvalló, bizonyoságtévő szereplője lehet. Hogy valóban azzá válhasson, mindenkit szeretettel várunk az énektanulás alkalmaira!

A PILISSZENTLÁSZLÓI SZÓRVÁNYRÓL

Pilisszentlászló a Szentendrei Református Egyházközség szórványa, ahol a nagy többségű, 739 főt számláló római katolikus egyház mellett 63 személy vallotta magát reformátusnak a legutóbbi népszámlálás alkalmával, 2001-ben. (A másik protestáns, kisebbségben levő egyházhoz 16 személy tartozik, a szentendrei evangélikus egyház szórványaként.)

Nyugalomba kerülésünk után, éppen 10 éve, 1997-ben költöztünk a községbe, itt lakó gyermekeink közelébe. Havonta rendszeresen bibliórakat kezdtünk el tartani dr. Bartha Zsolt háziorvos vőnk lakásán, ahol váltakozó létszámmal, mintegy tízen, tizenötön összejöttünk alkalomról-alkalomra. Egy idő után fölmerült az a gondolat, hogy ha lenne a községben egy gyülekezeti háznak mondható hajlékunk, talán mások is eljönnének, élve egy rendszeres istentisztelet lehetőségével. Így kezdődött álmunk egy majdan megépülő református imaházról vagy templomról. És erre a célra meg is kezdődtek az adományozások, a helybeli reformátusok és ismeretségi, baráti körünk tagjai részéről.

A község idős, ökumenikus lelkületű plébánosa, Kabar Sándor, hallva tervünkről, felajánlotta a falu közepén levő római katolikus kápolnájukat, hogy addig is, míg megvalósulhat álmunk, tartsunk ott rendszeresen református istentiszteleteket. Így kezdtük el a 2003. esztendő elejétől, minden hónap utolsó vasárnapján a kis katolikus kápolnában tartani istentiszteleteinket, a Szentendrei Református Egyházközség lelkipásztorának és presbitériumának tudtával és jóváhagyásával. Alkalmainkon 30-40 fő vesz részt rendszeresen, ami azt jelenti, hogy szinte meg is telik minden alkalommal a kápolna. Nyári időszakban néhány itt nyaralóval bővül a templomlátogatók köre. Noha családunknak négy lelkesi végzettségű tagja van, igyekszünk rajtunk kívül

másokat is meghívni az istentiszteletek tartására. Így az immár öt éve tartó istentiszteletek során több igehirdetőt hallhattunk, és láthattunk vendégül. Közülük többen nem csak egyszer, hanem többször is szolgáltak közöttünk.

Hadd iktassuk ide a köztünk eddig szolgált lelkipásztorok névsorát: Ablonczy Kálmán, Benke György dr., Bolyki János dr., Deák Zoltán, Gál Judit, Hegyi-Füstös István, Kaszó Gyula dr., Korsós István, Lackner Pál ev. tábori püspök, Molnár Miklós, Nagy Tibor dr., Novotny Dániel, ev. lp., Nyilas Zoltán, Orosz Emil V. é. th., PTóth Béla dr., Szabó Andor dr., Szabó Klára, Szabó Péter, Szűcs Ferenc dr., Tüski Márta, Veszelka Tamás, Victor István, Zászkaliczky Pál, és Zászkaliczky Péter ev. lelkipásztorok. És természetesen a helybeliek: Timár Gabriella, Timár Pál és Timár Pálné. Ennek az esztendőnek utolsó vasárnapjára egy ifjú teológát hívtunk meg, Nagy Kingát, aki a Pápai Református Teológiai Akadémia III. éves hallgatója.

Istentiszteleteinken a kántori szolgálatot is családunk tagjai látják el, felváltva: dr. Bartha Zsolt, Blaskóné Timár Eszter és leginkább Bartha Mátyás. Mivel ellenszolgáltatás nélkül használjuk a kápolnát, ezért egy kis elektronikus orgonát ajándékoztunk a pilisszentlászlói katolikus egyháznak.

Említésre méltó, hogy 2003-tól kezdve, az egyetemes imahét kezdő vagy záró napján, minden év januárjában, megtartunk egy közös összejövetelt a kis kápolnában, római katolikus és evangélikus testvéreinkkel együtt, hogy ezzel is kifejezzük és gyakoroljuk Krisztusban való egységünket.

2003-ban létrehoztunk egy alapítványt: "Pilisszentlászlói Református Templomért Alapítvány" névvel. Ennek célja: "a Pilisszentlászlón élő reformátusok és más protestáns vallású polgárok számára templom és közösségi ház fölépítése (működtetésének támogatása), hogy abban ökumenikus nyitottsággal gyakorolhassák hitéleti és kulturális tevékenységüket. A Pilisszentlászlóra érkező turisták és kirándulók számára lehetőség biztosítása a hitéleti és kulturális tevékenységbe történő bekapcsolódásra." (Idézet az Alapító Okiratból)

Az Alapítvány alapítói: dr. Bartha Zsolt, dr. Bartháné Timár Judit, Timár Pál és Timár Pálné. Az Alapítvány Kuratóriumának elnöke: Kertész József, tagjai: Albertné Bereczky Éva, Pongrácz Zsuzsa, Timár Gabriella és Ugray Ákos. Az alapítvány számlájára az adományok lassan gyűlnek. (Dunakanyar Takarékszövetkezet, Szentendre, 64700076-10022180)

Jelenleg még messze vagyunk attól, hogy komolyan gondolhassunk az építés elkezdésére. Még a tervek elkészítésére sem gondolhatunk. A község önkormányzata telek ajándékozásával igyekszik segíteni terveink megvalósulását. Már úgy tűnt, hogy megtaláltuk a megfelelő helyet, a Szentendre-Visegrádi út mellett a Kis-rigó vendéglő és étterem szomszédságában, de a Pilisi Parkerdővel, az Államerdészeti Szolgálattal és a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóságával folytatott tárgyalások egyelőre holtpontra jutottak. Pillanatnyilag várakozó állásponton vagyunk.

A Szentendrei Református Egyházközség pilisszentlászlói szórványának életére és jövőjére reménységgel nézünk, és Isten segítségével igyekszünk munkálni egy felépítendő kis templom tervét. Már az is jó dolog: egyre inkább tudatosul az itt lakókban, hogy havonkénti rendszerességgel református istentisztelet van a községben. Ha az Úrtól van ez a templomépítési álmunk, akkor bizonyosan meg is fog valósulni, mert Istennél minden lehetséges.

Timár Pál ny. lp.

"Dicsőség a magasságos mennyeiben Istennek, és e földön béke és jóakarátú embereknek!"

(Lk. 2,14)

"Amerikából jöttünk...." (II. rész)

Earl Smith lelkész és felesége

Floridai vendégeskedésünk azzal kezdődött, hogy Orlandóból azonnal tovább utaztunk Tampába. Itt Earl Smith lelkész és felesége, Judy vendégei voltunk, akiket a Columbia Theological Seminary-ből ismertünk: tizenhét éve Earl a diákom volt Atlantában. Jó volt látni szép munkáját, amit ma két, egymással szomszédos gyülekezetben végez. Rendszeresen egybegyűjtik a nyugdíjasokat szeretetvendégségre, hiszen Florida kedvelt letelepedési helye az idős, nyugdíjas embereknek. Egy ilyen alkalmon vetített képes előadást tartottunk Magyarországról, Szentendréről és az itteni gyülekezetünkről meg a gimnáziumról. Óvodát, iskolát, sőt orvosi rendelőt is tart fenn ez az amerikai gyülekezet - az utóbbi érdekessége, hogy ökumenikus alapon működik.

A Tampa-i gyülekezet szakorvosi rendelője

Keresztyén és zsidó orvosok esténként ingyenes szakrendelést tartanak a gyülekezet erre fenntartott épületében azoknak, akik a városban nem tudják megfizetni a több-biztosítós egészségügyi pénztárakra épülő orvosi ellátást. A gazdag Amerikában 40-50 millióan vannak ilyenek! Az ottani nyugdíjasok közül nagyon is sokan megengedhetik maguknak, hogy a mindig napfényes Floridában telepedjenek le pihenésük éveire, de azért szegények, bevándorlók, nehezen boldogulók is vannak ott elegendően. Vendéglátóink egy természetvédelmi terület tavain egyik ismerősük családi hajójával meghajóztattak minket, ahogyan mi is elvisszük külföldi vendégeinket a legszebb tájakra, érdekes helyekre. Ritka madarakat és krokodilokat láttunk közelről, a táj pedig valóban elbűvölő volt.

Tampából egy napra a Mexicói-öbölnél lévő St. Petersburg-ba voltunk hivatalosak, ahol sétáltunk és napoztunk a csodás tengerparton, és már vitt is utunk vissza Orlandóba. Ott egy igazi megaláthatatlan templom, a First Presbyterian Church vendégei voltunk egy héten át.

Ez a sok ezres amerikai gyülekezet most hívta össze először azokat, akikkel szerte a világon nemzetközi szolgálati helyeiken missziói kapcsolatban állnak - mi is így kerültünk előadóként erre a nemzetközi gyülekezeti missziói hétre. Nagy szeretettel és érdeklődéssel fogadtak, a gyülekezeti alkalmakon kívül házi bibliaórákon, esti beszélgetéseken és különböző rendezvényeken vettünk részt. Hét nap alatt tizenhat különböző szolgálatra volt mód, mindenhol Magyarországról, gyülekezetünkről és gimnáziumunk felől érdeklődtek. Külön öröm volt egyszerre találkozni azokkal az amerikaiakkal, akik ottani gyülekezeti tagként az elmúlt nyolc év során nyaranta ingyenesen angolt tanítottak itt a mi szentendrei református gimnáziumunkban. Mindnyájan életük kedves emlékeként tartják számon azokat a szentendrei napokat, és a magyar emberekkel, családokkal való találkozásuk élményeit.

Érdekes és megkapó élmény volt az ő általános iskolájuk, a Christ School meglátogatása. Elsőtől nyolcadikig tanítják itt a fiatalokat, és a diákok kifogyhatatlanok voltak a kérdésekben.

Az Orlando-i gyülekezet temploma

Mit esznek a magyar fiatalok? Járnak-e nyáron táborozni? Van-e nálunk autó? Szabad-e templomba járni? Szeretnek-e tanulni az itteniek? Mit sportolnak szívesen a magyar fiatalok? - és még sok hasonló. A diákok és tanárok 1000 dollárt adtak össze zsebpénzükből a gimnáziumunk építkezésére.

Találkoztunk az orlandói magyar klub tagjaival is, ahol éppen március 15-i ünnepség volt. Magyarul énekeltek, magyar ételt ettek, a kalapjukon nemzetiszín szalag volt, de az unokáik már mind jobban beszéltek angolul, mint magyarul, legtöbbször ha egy-két szót tudtak. Magyaros házi kolbászt és lekvárt lehetett vásárolni, meg magyar befőttet, mert ezek az ízek ott szinte ismeretlenek. Iskolánkra támogatást nem adtak.

Elmondani is nehéz persze a sok találkozást, beszélgetést. Egy biztos: úgy fogadtak minket az amerikaiak mindenhol, mint a testvérüket. Barátságosan, derűsen, nyitott szívvel - az amerikai ember már csak ilyen. Mi legalábbis így találkoztunk velük, és jó erre emlékezni. A minket vendégül látó Orlandói First Presbyterian Church magyar pénzben összesen 800.000 Ft adományt adott iskolánk építésére. (A III., befejező rész következik.)

"Mostan bocsátod el, Uram, a te szolgádat beszéded szerint békességgel, mert látták az én szemeim a te üdvösségedet."

(Lk. 2,29-30)

Üzen a múlt

Szentendre legrégebbi harangja a mi református templomunk tornyában lakik. A nagyobbakat háború idején mindig elvitték és beolvasztották, de a legkisebb itthon maradhatott hírmondónak. Ez volt a mi harangunk, amelyet 1717-ben a katolikus torony számára önttettek és másfél évszázadon át ott hívogatta a híveket, búcsúztatta a megholtakat. A református gyülekezet - komoly gyűjtés után - 1871-ben két harangot vásárolt a helyi rk. egyháztól (a nagyobbikat az I. világháborúban vitték el), de ez máig megmaradt. A harangot Nuspickherin Mária Orsolya önttette Pesten, 1717-ben. Latin és részben német nyelvű felirata így hangzik:

S.MARIA ORA PRO NOBIS / ST ANDREAS ET IOANN ORA PRO NOBIS 1717 / MARIA VRSVLA NUSPICERE ER IN PEST GOSS SICH.

Vajda István lelkész (helyi szolgálata: 1913-952) keze írásával a következő egyháztörténeti dokumentumból tudunk a harang történetéről (másolat részlettel korabeli presbiteri jegyzőkönyvből): 1" 1871. június 4-én az összes előljáró testületen kívül jelen voltak a közgyűlésen az egyház tagjai közül számosan - mely alkalommal 1./ ifj. Szobonya József előljáró előterjeszté a gyűlésnek, hogy a róm.kath. egyházban egészen új harangok fognak önttetetni - a meglévő, de még egészen jó s szép hangzású harangok a harangöntőnek 65 frtjával adatnak által; nem volna-e kedve a gyülekezetnek ezen harangok közül egyet vagy kettőt egyházunk számára megvenni. Az egyház híveinek régi óhajításuk lévén, hogy bár oly helyzetbe jöhetne egyházunk, hogy ha csak egy kisdud harangot is szerezhetne, minélfogva minden szegénységünk mellett e kedvező alkalommal eljötnék látják az időt az egyház e belső szükségén segíteni s a régi óhajítás teljesülését folyamatosítani.

2./ Ebből folyólag utasítatik az egyház gondnoka, hogy lelkész úrral és ifjú Szobonya Józseffel egyetértve bővebb tudomást szerezzenek a harangok mibenléte felől és kedvező feltételek mellett az alkut megkössék.

3./ A megveendő harangok súlya körülbelül kilencz vagy tizedfél mázsa lévén, jutányos ár mellett is - egyházunk szegénységéhez képest - ez nagy összeg és teher fog lenni, mire nézve legelső teendő lépésnek tekintetik megtudni azt, micsoda kuforrásokból fog ezen nagy összeg fedezetni és micsoda arányban kívánnak az egyház hívei annak fedezéséhez hozzájárulni. Az aláírás az egyház jelen volt tagjai között megtörténvén, a szép siker reményt nyújt, hogy az egyháznak nagy terheltetése nélkül vehetünk ezen harangok közül kettőt - a további aláírások folytatása és szükségglendő segély gyűjtésére ifj. Szobonya József előljáró, mint ezen ügy kezdeményezője kéretik és bíztatik meg.

4./ Az egyház gondnokának nem lévén kezei között annyi pénze, indítványoztatott, hogy míg az aláírásokból és segedelem gyűjtéséből begyűlt pénz kezeihez jönne, a harangvétel biztonsága tekintetéből az egyház nevére kölcsön eszközöltessék. Ez indítvány következtében 6 % kamat fizetés mellett lelkész adminisztrátor úr 250 o.é. frt-t kölcsönzött az egyháznak.

A harangokra az 1871 ik évben 535 forint gyűlt össze, melyet egyházunk hívei, továbbá a szigetmonostori, pócsmegyeri, pomázi, rákospalotai hitsorsosaink és helybéli polgártársaink adakoztak össze. Az adományok gyűjtésében, mint egyházunk jkve megemlíti, különösen ifj. Szobonya József, Papp János, és Takács Mihály buzgólkodtak...

Tehát a harangok ára, a 618 forint csaknem teljes egészében adakozásból gyűlt egybe. Így szerzett a szentendrei református egyház 2 harangot, amelyek közül a nagyobbik ...

364 kgr súlyú, ez 1793-ban öntetett - a kisebbik harangunk súlya kb. 180 kg, ez pedig 1717-ből való."

A harangot 2006-ban védetté nyilvánította a Kulturális Örökség-védelmi Hivatal.

SEGÍTS!

A betlehemi éjszakát
és minden ember éjszakáját
egykor Csillag-fény törte át.
Ma is, kik hisznek, látva látják
És imádják a GYERMEKET,
KI népek MEGVÁLTÓJA lett,
Hatalmas minden éj felett.

N é p ü n k is megváltásra vár,
Hisz sorsa, bűne tönkretette,
S meg nem válthatja önmagát,
Hiába kész a harcra, tette.
Véred, hatalmad kell nekünk!
Segíts Urunk, mert elveszünk,
Szánd meg veszendő nemzetünk!

Füle Lajos

"Valami történik ideleln..."

a Gimnázium és az Egyesület közös művészeti estje

Immár másodszer csendült fel Szvorák Kati művésznő előadásában estünk címadó dala a Szentendrei Zeneiskola falai közt 2007. november 16-án. A Szentendrei Református Gimnáziumért és Kollégiumért Egyesület és a Szentendrei Református Gimnázium által közösen szervezett rendezvényen elsősorban a gimnázium diákjai csillogtatták meg sokszínű tehetségüket a zene és az irodalom területén, de felléptek mellettük tanárok (Kun Csabáné Kovalik Judit, Kiss-Székely Zoltán és Veszelka Tamás), valamint az Egyesület tagjai (Lázár Enikő és Kertész József) is.

Miért is szerveztük ezt az estét? Ami a novemberi aktualitást adta, az Áprily Lajos születésének 120. évfordulója volt - órá is emlékeztünk versei felidézésével.

De más célunk is volt. Szerettük volna megmutatni magunknak, egymásnak és a külvilágnak, hogy e globalizált világ percemberkéi által ránk erőltetett, pénz-központú világban igenis vannak örök értékek. Istentől teremtett örök emberi értékek, melyek akár versben, prózában, akár dalban vagy zenében szólalnak meg, mind ugyanarról beszélnek nekünk.

És szerettük volna megmutatni még, hogy ezek az értékek megszólalhatnak ma Magyarországon is, ahol egy nép túlélte a fizikai és lelki megnyomorítás évszázadát, és most kis közösségeiben próbál visszatérni régi önmagához, s meglelni helyét a teremtett világban.

Szívből hiszem, hogy mi is egy ilyen kis közösséggé váltunk ezen az estén...

*"... Egyedül vagyunk oly sokan, felnézünk az égre,
egyedül vagyunk, egyedül, egyre jobban félve...
...de eljön majd a fény a komor sötétségre..."*

A rendezvényünk címadó dalának soraiból kicsendülő reményteljes várakozás időszakát élve lelki erősödésünket szolgálta ez az este. Köszönet érte a fellépést vállaló diákoknak és a felkészítő tanároknak, mindenekelőtt Kiss-Székely Zoltán tanár úrnak, aki a műsor lelke volt. Külön köszönet a fellépő tanároknak és a többi szereplőnek, akiknek segítségével kiléphetünk egy szokásos iskolai műsor keretei közül, és különleges szellemi, lelki élményekben lehetett részünk.

Köszönjük az érdeklődő, lelkes figyelemmel felénk forduló közönségnek a nagyszámú részvételt, mellyel megtisztelték estünket. És végül köszönjük Bokor György igazgató úrnak, hogy újra lehetővé tette rendezvényünk megtartását a Zeneiskola dísztermében.

Az Egyesület vezetősége nevében: **Csokonay Nóra, titkár**

Karácsonyfa alá

A Szentendrei Régi Művésztel
Szerkesztette: Tóth Antal
Corvina Kiadó
204 oldal, 143 kép, 3990 Ft

Nyolcvan esztendővel ezelőtt, amikor a nyolc alapító - Bánovszky Miklós, Bánáti Sverák József, Heintz Henrik, Jeges Ernő, Onódi Béla, Paizs Goebel Jenő, Pándy Lajos, Rozgonyi László - megalakították a Szentendrei Festők Társaságát, nem gondolták, hogy majd egy évszázad múlva, a magyar művész csoportokat bemutató könyvsorozat az ő kezdeményezésükből kibontakozó Régi Művésztellel indulhat. Arra sem gondolhattak, hogy az Európai Művésztelpek szövetsége, az EuroArt 2007-ben Szentendrén látja vendégül kontinensünk legrangosabb művésztelpeit.

A Tóth Antal művészettörténész által szerkesztett kötetnek köszönhetően ma már bárki visszatérhet a művésztel múltjára. A könyv színes, jó minőségű illusztrációi, kordokumentumként felfogható fényképei segítségével a művésztel alkotó festők munkássága mellett a telpen folyó életet is megismerhetjük. Bánovszky Miklós, Onódi Béla, Kántor Andor, valamint Balogh László visszaemlékezése egy - egy csepp eleven múlt a könyv lapjai között, amelyek remekül egészítik ki Tóth Antal és Feledy Balázs történeti összegzését. A több történeti korszakot átívelő művészeti csoportosulás sikerei, nehézségei fontos tanulságokkal szolgálhatnak. Reméljük, a Régi Művésztelen most is zajló átalakításoknak köszönhetően, az intézmény rangjának megfelelő külsővel, kiállítótérrel fogadhatja hamarosan a látogatókat!

Berényi Mariann

Dr. James Dobson 7 megoldás kiégett szülőknek

Bp. 2006
127 oldal, 850 Ft

Amikor el kezdtem olvasni James Dobson könyvét, úgy éreztem, hogy ezt a recenziót nem szabadna megírnom. Több hetes kimerítő munka mellett a családomra alig maradt erőm, miközben egy olyan kötetet kell bemutatnom, amely alapvetően arról szól, hogyan szánjunk szereteteinkre és önmagunkra több időt, miképpen merjünk nemet mondani az erőnket meghaladó feladatokra, kihívásokra és baráti szívességekre.

Dr. Dobson pszichológus, házasság, család és gyermek terapeuta korunk alapvető kérdéseit feszegeti. Az ezredforduló emberét nemtől és életkortól függetlenül egy kontrolálatlanul száguldozó tehervonathoz hasonlítja, amely menthetetlenül kisiklik. A hiba természetesen a fogyasztói társadalom mibenlétében rejlik. Meg kell tanulnunk, hol húzzuk meg azt a nagyon is fontos választóvonalat a szükséges és a fölösleges vágyak között. Ugyanez elmondható a rendelkezésünkre álló szabadidő eltöltéséről is. Nem mindegy, hogy a televízió előtt, vagy egy szépen megterített asztal körül töltjük a családi élet meghitt pillanatait. Az sem mellékes, hogy gyerekeinkkel séta közben beszélgetünk, vagy a külön órákra való fuvarozás nem éppen nyugodt perceit használjuk fel erre a célra.

James Dobson szerint az emberi energia drága és véges mennyiségű erőforrás. Ha több energiát használunk fel, mint amennyi rendelkezésünkre áll, megkezdődik a kiégés. Azok a szülők, akik saját maguk és gyermekeik valós boldogulását tartják szem előtt, nem herdálhatják el erőforrásaikat, meg kell gondolniuk, mire tókoznak el készleteiket, meg kell szüntetniük a pazarlást, és előtérbe kell helyezniük a tartalék felhalmozását.

Szerencsére a szerző nemcsak a problémák gyökerét kutatja, hanem néhány - összesen hét - féle lehetőséggel rendelkezésünkre siet. Mindezt kellemes, jó stílusban táalja az olvasók elé.

B.M.

A TUDOMÁNY FELFEDEZI ISTENT

Intelligens tervezés - az evolúcióelmélet új riválisa.

"Nincs egyetlen érző ember sem, aki ha a felhőtlen éjszakai égboltra tekint, meg ne kérdezné önmagától, mi a rendeltetése a csillagó égtesteknek....." Ezzel, a világhírűvé vált magyar származású Nobel-díjas orvos-kémikustól, Sellye Jánostól vett idézettel indítja a munkásságukat bemutató Értelmes Tervezettség Munkacsoport az Aeternitas Irodalmi Műhely (Felsőörs) a 2004-ben kiadott, fenti címmel megjelent kötetét.

Az előszóban a fizikus végzettségű dr. Jeszenszky Ferenc, a téma kiváló ismerője mutatja be a természeti jelenségek közötti összefüggések, valamint a természeti törvények feltárásának és vizsgálatának egyik eszközét, az un. Módszertani ateizmust, ami a természetet önmagából, mindenféle, a természettől független szellemi tényező(k) kikapcsolásával akarja megérteni. Ennek alkalmazása később kiterjedt az eredettudományokra, amikor is az életet az élettelenből kívánták eredeztetni. Lényegében véve ez vezetett az evolúcióelmülethez és annak abszolutizálásához.....

A tudományos vizsgálatok azonban egyre több olyan esettel találkoztak, amelyek nemcsak, hogy nem voltak tárgyalhatóak, hanem egyre inkább úgy látszódtak, hogy ezekre elvileg sem volt lehetőség. E gondolatsor továbbvitelével jutunk el oda, hogy a természeti struktúrák létrejötte mögött egy intelligens tervező (ISTEN) működését kell megpillantanunk....Az értelmes tervezettség gondolata új megvilágításba helyezi a tudomány és a vallás viszonyát is. Ha igaz, hogy a természeti struktúrák mögött egy értelmes tervező áll, fel kell adni a tudomány és a vallás merev szétválasztásának elvét is....

A kötetben az Értelmes Tervezettség munkacsoportja az olvasót végigvezeti saját munkássága bemutatásával az elmélet hazai térhódításáig, bemutatva az e körül zajlott sajtó - és konferenciák szinte filozófiai mélységű vitáit. A kötet külön fejezetet szentel az értelmes tervezésről szóló cikkek és tanulmányok bemutatásának. Így megismerkedhetünk számos világhírű tudós (Isaac Newton, Albert Einstein, Charles Lyell, Ernest Rutherford, Max Planck stb.) vallomásáról a világ rendjéről....

A könyv talán legértékesebb fejezete az értelmes tervezettséget tanulmányokban bemutató része, amelynek szerzői hazai tudományos életünk kiválóságai.

Hallatlanul izgalmas a kötetnek az evolúcióelmélet részletes, a tudományterületekre lebontott kritikája. Elemzéseket olvashatunk a genetika, a molekuláris biológia, a paleontológia és geológia, a rendszertan, az embriológia és az antropológia területeire vonatkozóan.

A könyv talán legértékesebb fejezete az értelmes tervezettséget tanulmányokban bemutató része, amelynek szerzői hazai tudományos életünk kiválóságai.

Dr. Móricz Imre

Pap Ferencné Kovács Jolán 2007-ben 92 évesen kapta meg a Károly Gáspár Református Teológia rubin - 70 éves - diplomáját. A leányfalui Református Szeretetotthonban ünnepélyes keretek között köszöntötték Lola nénit.

Gyermekeinkről

Jézus, az egyszülött Fiú, az isteni gyermek születésére készülve gyermekeinkről szeretnék most eltöprengeni. Sok szép s még több közhelyes gondolat toladokid elém, hiszen a gyermekeink a legfontosabbak a számunkra. Most azonban célszerű egyetlen szempontból vizsgálni gyermekeinkhez fűződő kapcsolatunkat: mire tanít minket Isten a gyermekeink által?

Igen messziről kezdem. A XX. századi angol költő, Philip Larkin egyik leghíresebb verse maró gúnnyal, obszcén fordulatoktól sem idegenkedve beszél arról, hogy a gyermekek öröklik szüleik minden fogyatékoságát, s tipikus, hogy a szülők elhibázott élete tönkreteszi utódaikat is. Ezért aztán legjobb, ha az ember nem szül s nem nevel gyermeket az egyre rosszabbá váló világnak. A megbotránkoztatóan szellemes vers több magyar költőt is fordításra serkentett. A legszelídebb változat utolsó versszaka így hangzik:

"Öröklődik a szenvedés / S mélyül, mint part a víz alatt.
Szálj ki a körből gyorsan és / Te már ne csinálj srácokat."

Bármily sok szomorú igazság rejlik is Larkin soraiban, s bármily mesteri a verselés, aki így beszél, nem ismerte meg az élet talán legnagyobb ajándékát. Nemcsak a természet törvénye, nemcsak az ösztön, a biológia követelménye, hogy az ember utódokat hozzon világra. Hitem szerint Isten semmihez sem fogható segítséget adott a gyermekek által ahhoz, hogy Őt megismerjük, s hogy előre haladhassunk azon az úton, amelynek végén mi magunk is méltán nevezethetünk a Mennyei Atya gyermekeinek.

Feltűnő, hogy a Bibliában milyen sokszor esik szó gyermekeken házaspárok heves és egyre reménytelenebb vágyakozásáról a gyermek iránt. Számunkra most az lehet a legfigyelemreméltóbb ezekben a történetekben, hogy amikor isteni csoda folytán megszületik a régóta várt utód, nemcsak szülei számára jelent végtelen örömet, hanem Istennel való kapcsolatukban is újjászületést jelent, sőt egy egész közösségnek is üdvére lesz. A megvénhedett Ábrahám és Sára gyermeke, Izsák Isten próbatételének eszközévé válik. Amikor az édesapa még legdrágább kincsétől is képes lenne megválni az isteni parancsra, a Mennyei Atya nem áldozatot követel, hanem mérhetetlen áldással pecsételi meg Ábrahámmal kötött szövetségét. Zakariás és Erzsébet kései, már nem is remélt gyermekáldásából Krisztus útkészítője, Keresztelő János származik.

Azt mondják, az ember Istenről alkotott képét jelentősen befolyásolja, hogy milyenek (voltak) a szülei. A szigorú apa a haragvó, büntető Isten képét erősítheti; a mindig megbocsátó, végtelen szeretetű édesanya a krisztusi szeretet és kegyelem földi képmása lehet.

Ha a Mennyei Atya a maga képére és hasonlatosságára teremtette az embert, nyilván nem véletlen, hogy a Szentháromság titkáról az emberi vérségi rokonság fogalmaival szól a Biblia, hiszen Atyáról és Fiúról beszél Valóban, a gyermekeink iránti szeretetből - ebből az önzetlen, aggódó, felelős, féltő, mindig megújuló, "mindent elfedező" érzésből tudhatjuk meg a legtöbbet arról, hogy Isten hogyan tekint ránk, s hogyan szeret bennünket. Még akkor is, ha a mi legdrágább szeretetünk is csak halvány visszfénye a Mennyei Atya és Krisztus irántunk való szeretetének.

De térjünk vissza Larkin verséhez! Bizony igaza van, amikor arról ír, hogy saját hibáinkat, bűneinket is átörökítjük gyermekeinkbe. S még egy szerető családban is milyen gyakran megesik, hogy egy meggondolatlan szó, egy elhamarkodott büntetés, vagy a bizalom és az odafigyelés pillanatnyi hiánya nagy sérüléseket okoz a növekedő gyermek érzékeny lelkében. S vajon hogyan viszonyulnak gyermekeink a mi hitünkhöz, vallásosságunkhoz abban az életszakaszban, amikor egyéniségük megtalálásának küzdelmes folyamatában mindent megkérdőjeleznek, ami a szüleikkel kapcsolatos?

Bármilyen nehéz feladat a gyermekeink szemében megfelelni, a szó szoros értelmében "profétának lenni a saját házukban", ahol oly közelről látják minden gyengeségünket és hibánkat. De Larkin pesszimizmusa súlyos tévedés, mert a bűn továbbörökítésének láncolatáról szólva figyelmen kívül hagyja az isteni perspektívát.

Mennyi mindent tanulhatunk gyermekeinktől! Ők visznek vidámságot és humort az életünkbe: Miattuk ébred felelőségünk abban, hogy mit szólnak és hogyan élünk a szemük előtt. Látszólag óriási a távolság abban, ahogy ők gondolkodnak, amiben ők örömet találnak, amilyen zenét hallgatnak és amelyet mi. Mégis, jó meglátni, mi az, amit másképpen csinálnak, s mi az, amihez máris jobban értnek, mint mi. S nemcsak rossz tulajdonságainkat viszik tovább, szinte genetikusan, hanem hitünket, s a Mennyei Atyához való tartozás boldog érzését is. Mert nemcsak Krisztus születésére, de gyermekeink világra jöttére is elmondható: "nem emberi erőtől, de Szentlélek Istentől" is származnak ők. Áldott legyen ezért a mindenható Isten!

Farkas Zoltán

Az épülő Sagrada Família katedrális Barcelonában.
Ez a születés temploma.

FOGADJÁK SZERETETTEL

gyülekezetünk tagjai közös karácsonyfánk alól az idén is mellékelte ajándék Bibliaolvasó Kalauzt,és használják 2008. minden napján lelki haszonnal!

25 év

Nagytiszteletű Úr, kedves Béla!

Huszonöt évvel ezelőtt volt beiktatásod a gyülekezetünkben, és ebből az alkalomból egy nemrég olvasott napi igével szeretnénk köszönteni Pál apostolnak a korinthusiakhoz írt 1. leveléből, a 15. rész 58. verséből:

"Ezért szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban."

Gondolom, hogy amikor huszonöt évvel ezelőtt elvállaltad a szentendrei szolgálatot, bíztál az ígéletben, hogy fáradozásod nem

Sikolya Zsolt gondnok köszönti lelkipásztorunkat az adventi úrvacsorai istentiszteleten

lesz hiábavaló, de hogy az Úr ennyi áldással áldja meg buzgólkodásodat, azt nem sejtethetted. A gyülekezet lélekszáma a huszonöt év alatt közel háromszorosára szaporodott. Kibővült a gyülekezeti ház, épült egy gyönyörű gimnázium. És ami mind ennél fontosabb, de amiről nincs statisztikai adat: lelkünkben is épültünk, hitünkben szilárdultunk. Mindez rengeteg fáradozással járt részedről. A számunkra különösen is értékes igeszolgálataid, és egyéb lelkipásztori munkád mellett hadd köszönjem meg külön azt, ami egyáltalán nem szokásos feladata egy lelkésznek: egy félmilliárdos beruházásnak, a gimnáziumnak minden apró szép vagy praktikus részlete a te gondosságodat dicséri. Én mindig is csak ámultam, hogy hogyan terjedhet ki valakinek a figyelme ennyi mindenre. De most már tudom, hogy hogyan: ezzel is az Úr munkájában buzgólkodtál, és tudtad, hogy nem lesz hiábavaló.

Áldjon meg az Isten minden fáradozásodért! Mielőtt szeretetünk és köszönetünk jeléül átadnám a gyülekezet ajándékát, hadd idézzek még egy napokban olvasott ígét, a Zsidókhöz írt levél 1. részének 10. versét:

"Te vetettél, Uram, alapot a földnek kezdetben, és a te kezded alkotása az ég. Azok elpusztulnak, de te megmaradsz, és azok elavulnak, mint a ruha, és összegöngyölyölsz őket, mint egy palástot, és mint a ruha, elváltoznak, te pedig ugyanaz maradsz, és esztendeid nem fogynak el."

Bár az ígében a palást elavulása csak hasonlatként szerepel, de a te palástod valóságban is elváltozott huszonöt, sőt a korábbi éveket is beleszámítva harmincöt év alatt, hiszen legalább 4000-szer hirdetted benne az ígét, kereszteltél, áldottál meg házasságkötést, temettél esőben, hóban. És bár a legfontosabb az, hogy mindeközben az Úr ugyanaz maradt, de azért a palástod avulását is szeretnénk orvosolni a további szolgálatod idejére egy új paláttal.

Adj a Úr, hogy még sok-sok évig buzgólkodhassál benne köztünk az Ő munkájában!

**Sikolya Zsolt
gondnok**

Balról a negyedik pad

16 évvel ezelőtt, amikor elkezdünk a szentendrei református gyülekezetbe "járni", sok volt az új dolog, az ismeretlen arc. Biztonságot, állandóságot keresve, már akkor feltűnt, hogy a templomban a főbejáratnál belépve bal felől a 4. padban az oszlop előtt, hétről-hétre mindig ugyanaz a házaspár ül. Dr. Madarász Lajos és felesége, Éva néni.

Istentiszteletek előtt a könyvtárútitásnál szintén ők fogadtak egészen az ezredfordulóig. Negyed századon át tartoztak a gyülekezetünkhöz, Lajos bácsi presbiter is volt. Két éve egyre kevesebbet lehetett látni őket a megszokott helyükön. Átköltöztek Budapestre. Egy hónapja pedig még messzebb találtak új otthonra - Debrecenben - szeretett Balázs fiuk családja közelében. Egy ideig az Istentiszteleteken mindig üresen maradt a templombeli helyük, majd új és újabb testvérek ültek a "helyükre". Rabindranath Tagore írta az alábbi szép sorokat: "Megmaradtak a vonalai. Ott lebegnek a pillanat határán, mely eldönti majd, hogy jégvirággá merevszik, vagy gyöngyvirággá melegszik vakító fénye, s rajta a szépség, benne a megértés és a szeretet."

Az én szívemben és gondolom több gyülekezeti testvérében is gyöngyvirággá melegedett Lajos bácsi és Éva néni arca, személye.

És vasárnapról vasárnapra - ha belépünk templomunk főbejáratán - látni véljük Őket bal felől a 4. padban, az oszlop előtt ülve.

Fülöpné Marian

"Ne féljete, mert hirdetek nektek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lesz!"

(Lk.2,10)

A kiadványunkban megjelenő cikkek, írások nem feltétlenül fedik mindenben a szerkesztőség véleményét, hanem elsősorban azok szerzőinek gondolatait tükrözik.

Szentendrei Református Hírléví

Kiadja: az egyházközség - **Cím:** 2000 Szentendre Rákóczi út 14.
Telefon: 06 26 310-524 - **Felelős kiadó:** dr. P. Tóth Béla lelkipásztor
Főszerkesztő: Jámborné Benkei Ildikó (E-mail: jambor@limar.hu)
Olvasószerkesztő: Sikolya Zsolt gondnok, (zsolt.sikolya@dunakanyar.net)
Tördelő: Fazekas Andrea **Nyomatás:** Kádár Péter, D' sign Kft.
Honlap: www.szre.hu